

Sygn. akt VIII C 2505/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa F. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko W. O.

o zapłatę

zasądza od pozwanego W. O. na rzecz powoda F. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 175,65 zł. (sto siedemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, od dnia 2 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 107 zł. (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2505/15

UZASADNIENIE

W dniu 2 kwietnia 2014 roku powód F. Niestandaryzowany S. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu W. O. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 175,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że W. O. zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z tytułu której pozwany był zobowiązany do zapłaty następujących kwot:

- 29,90 zł. faktura za usługi nr (...) z dnia 6 lipca 2014 r. z terminem płatności do 21 lipca 2014 r.,
- 32,25 zł. faktura za usługi nr (...) z dnia 6 czerwca 2014 r. z terminem płatności do 20 czerwca 2014 r.,
- 31,13 zł. faktura za usługi nr (...) z dnia 6 maja 2014 r. z terminem płatności do 20 maja 2014 r.,
- 33,59 zł. faktura za usługi nr (...) z dnia 6 kwietnia 2014 r. z terminem płatności do 22 kwietnia 2014 r.,
- 0,32 zł. nota odsetkowa nr (...) z dnia 6 marca 2014 r. z terminem płatności do 20 marca 2014 r.,
- 32,61 zł. faktura za usługi nr (...) z dnia 6 marca 2014 r. z terminem płatności do 20 marca 2014 r.

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności, a następnie w dniu 19 stycznia 2015 r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, obejmującą także wierzytelność przysługującą wobec pozwanego. Na dochodzoną pozwem kwotę, poza kwotami wymienionymi w powołanych fakturach i nocie obciążeniowej, składa się również kwota 15,85 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych wyliczonych od kwoty należności głównej za okres od dnia następującego po dniu wymagalności do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

(pozew k. 2- 7)

W dniu 21 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem z ustawowymi odsetkami od dnia 2 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 90,38 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty k. 7 v.)

Od powyższego orzeczenia pozwany złożył sprzeciw, którym zaskarżył w całości nakaz zapłaty, wnosząc o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

(sprzeciw k. 9 v.)

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu.

(postanowienie k. 11)

W piśmie procesowym z dnia 7 stycznia 2016 r. W. O. zakwestionował dochodzone przez powoda roszczenie, podnosząc, że (...) S.A. wystawiała faktury VAT za usługi telekomunikacyjne, które miała świadczyć zgodnie z umową, jednocześnie blokując do nich dostęp. Ponadto pozwany złożył wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych.

(pismo procesowe k. 85- 86)

W piśmie procesowym złożonym na rozprawie w dniu 25 stycznia 2016 r. W. O. ponownie wniósł o oddalenie powództwa oraz zwolnienie z kosztów sądowych. Pozwany podkreślił, że w okresie od 6 lutego 2014 r. do 5 sierpnia 2014 r. wysłał tylko 11 smsów, 2 razy łączył się z internetem oraz wykonał jedno połączenie głosowe. Na dowód swoich twierdzeń W. O. złożył rachunki szczegółowe załączone do faktur VAT przedstawionych przez stronę powodową. Pozwany jeszcze raz podkreślił, że pierwotny wierzyciel wystawiał faktury VAT pomimo, że zablokował dostęp do usług telekomunikacyjnych, które miał świadczyć zgodnie z umową.

(pismo procesowe k. 112- 113)

Na terminie rozprawy w dniu 25 stycznia 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, potwierdzając jednocześnie, że nie dokonał zapłaty kwot wskazanych w fakturach VAT i nocie obciążeniowej załączonej do pozwu, gdyż nie mógł korzystać z usług telekomunikacyjnych z uwagi na blokadę dokonaną przez (...) S.A. w W.. Ponadto W. O. nie kwestionował wysokości kwot wskazanych w powołanych dokumentach finansowych oraz potwierdził, że pierwotny wierzyciel zablokował możliwość korzystania z usług telekomunikacyjnych z uwagi na zaległości w spełnieniu przez pozwanego wcześniej wymagalnych świadczeń. Ponadto W. O. sprecyzował, że jego wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych, stanowi faktycznie wniosek o nieobciążanie kosztami procesu.

(protokół rozprawy k. 119)

W piśmie procesowym z dnia 18 lutego 2016 r. strona powodowa zaprzeczyła, aby świadczenie usług telekomunikacyjnych przez pierwotnego wierzyciela zostało zablokowane. Powyższe twierdzenie W. O. stoi w

sprzeczności z treścią faktur VAT złożonych przez pozwanego, z których wynika, że w okresie od 6 lutego 2014 r. do 5 czerwca 2014 r. pozwany wysyłał smsy oraz przysyłał dane. Poza tym pozwany nie udowodnił, że usługi telekomunikacyjne zostały zablokowane przez (...) S.A. w W..

(pismo procesowe k. 120)

Na terminie rozprawy w dniu 6 czerwca 2016 roku pełnomocnik powoda nie stawił się, a pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

(protokół rozprawy k. 124- 125)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2012 r. W. O. zawarł z (...) S.A. w W. aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie którego strony zawarły umowę na czas do 3 lipca 2014 r.

(aneks do umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 51)

W dniu 6 marca 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne na kwotę 32,93 zł. z terminem płatności do 20 marca 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 57)

W okresie rozliczeniowym objętym powyższą fakturą VAT nr (...), czyli od 6 lutego 2014 r. do 5 marca 2014 r. z numeru (...) przesłano 2 smsy specjalne.

(rachunek szczegółowy do faktury VAT nr (...) k. 114 v.)

W dniu 6 marca 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił notę odsetkową nr (...) na kwotę 1,32 zł. z terminem płatności do 20 marca 2014 r.

(nota odsetkowa nr (...) k. 56)

W dniu 6 kwietnia 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne na kwotę 33,59 zł. z terminem płatności do 22 kwietnia 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 55)

W okresie rozliczeniowym objętym powyższą fakturą VAT nr (...), czyli od 6 marca 2014 r. do 5 kwietnia 2014 r. z numeru (...) przesłano 3 smsy specjalne.

(rachunek szczegółowy do faktury VAT nr (...) k. 115 v.)

W dniu 6 maja 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne na kwotę 31,13 zł. z terminem płatności do 20 maja 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 54)

W okresie rozliczeniowym objętym powyższą fakturą VAT nr (...), czyli od 6 kwietnia 2014 r. do 5 maja 2014 r. z numeru (...) wykonano 1 połączenie oraz przesłano 4 smsy, w tym jeden specjalny.

(rachunek szczegółowy do faktury VAT nr (...) k. 116 v.)

W dniu 6 czerwca 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne na kwotę 32,25 zł. z terminem płatności do 20 czerwca 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 53)

W okresie rozliczeniowym objętym powyższą fakturą VAT nr (...), czyli od 6 maja 2014 r. do 5 czerwca 2014 r. z numeru (...) przesłano 2 smsy specjalne.

(rachunek szczegółowy do faktury VAT nr (...) k. 117 v.)

W dniu 6 lipca 2014 r. (...) S.A. w W. wystawił fakturę VAT nr (...) za usługi telekomunikacyjne na kwotę 29,90 zł. z terminem płatności do 21 lipca 2014 r.

(faktura VAT nr (...) k. 52)

W okresie rozliczeniowym objętym powyższą fakturą VAT nr (...), czyli od 6 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. z numeru (...) nie wykonano żadnych połączeń, ani nie przesłano żadnych smsów.

(rachunek szczegółowy do faktury VAT nr (...) k. 118 v.)

W dniu 20 listopada 2014 r. (...) S.A. w W. zawarł z F. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. umowę ramową cyklicznego przelewu wierzytelności.

(umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności k. 38- 46)

W dniu 19 stycznia 2015 r. (...) S.A. w W. zawarł z F. Niestandaryzowanym S. Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. porozumienie nr 3 do umowy ramowej cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 20 listopada 2014 r.

(porozumienie k. 47, wykaz wierzytelności k. 48)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że pozwany zawarł z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia opisanej umowy, jak również wysokości kwot widniejących w fakturach VAT i nocie odsetkowej załączonej do pozwu. W konsekwencji wysokość dochodzonej kwoty w powyższym zakresie Sąd uznał za bezsporną, jednocześnie przyjmując, że powód przedkładając opisane dokumenty udowodnił zadłużenie pozwanego w wysokości w nich wskazanych. W. O. potwierdził również fakt nie dokonania zapłaty z tytułu zobowiązań objętych wymienionymi dokumentami finansowymi. Natomiast strona pozwana twierdziła, że roszczenie powoda jest niezasadne, gdyż (...) S.A. w W. zablokował możliwość korzystania przez pozwanego z usług telekomunikacyjnych.

W ocenie Sądu z powyższym twierdzeniem W. O. nie sposób się zgodzić, dzielając jednocześnie oba zarzuty podniesione przez stronę powodową w piśmie z dnia 18 lutego 2016 r. Faktycznie, z załączonych przez W. O. faktur VAT zawierających rozliczenie szczegółowe jasno wynika, że w okresie od 6 lutego 2014 r. do 5 czerwca 2014 r. pozwany wysyłał wiadomości sms, korzystał z internetu oraz wykonał połączenie. W okresie rozliczeniowym objętym fakturą VAT nr (...), czyli od 6 lutego 2014 r. do 5 marca 2014 r. z numeru (...) przesłano 2 smsy specjalne. W okresie rozliczeniowym objętym fakturą VAT nr (...), czyli od 6 marca 2014 r. do 5 kwietnia 2014 r. z numeru (...) przesłano 3

smsy specjalne. W okresie rozliczeniowym objętym fakturą VAT nr (...), czyli od 6 kwietnia 2014 r. do 5 maja 2014 r. z numeru (...) wykonano 1 połączenie oraz przesłano 4 smsy, w tym jeden specjalny. W okresie rozliczeniowym objętym fakturą VAT nr (...), czyli od 6 maja 2014 r. do 5 czerwca 2014 r. z numeru (...) przesłano 2 smsy specjalne. Jedynie w okresie rozliczeniowym objętym fakturą VAT nr (...), czyli od 6 czerwca 2014 r. do 5 lipca 2014 r. z numeru (...) nie wykonano żadnych połączeń, ani nie przesłano żadnych smsów.

Poza tym należy się zgodzić z twierdzeniem powoda, że W. O. powinien udowodnić fakt zablokowania możliwości korzystania przez niego z usług telekomunikacyjnych z przyczyn leżących po stronie pierwotnego wierzyciela. Należy zwrócić uwagę na to, że zgodnie z treścią przepisu

art. 6 k.c. ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu strona pozwana nie podołała powyższemu obowiązkowi. W. O. nie wniósł o przeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego powyższą okoliczność. Wprost przeciwnie, jak już była mowa powyżej, z załączonych przez W. O. faktur VAT zawierających rozliczenie szczegółowe jasno wynika, że w okresie od 6 lutego 2014 r. do 5 czerwca 2014 r. pozwany wysyłał wiadomości sms, korzystał z internetu oraz wykonał połączenie.

Na marginesie można jedynie zauważyć, że zasadnym byłoby zablokowanie przez (...) S.A. w W. możliwości korzystania z usług telekomunikacyjnych w sytuacji zalegania przez pozwanego z zapłatą wcześniej wymagalnych zobowiązań. Powyższe działanie mające na celu przede wszystkim zapobiegnięcie powstawaniu dodatkowych kosztów po stronie wierzyciela, jest powszechnie stosowaną praktyką wśród podmiotów dostarczających okresowo usług, usankcjonowaną w umowach, czy też regulaminach świadczenia usług.

Całość powyższych rozważań daje asumpt do wniosku, iż powód udowodnił żądanie pozwu. W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 175,65 zł.

Na uwzględnienie zasługuje także żądanie zasądzenia kwoty tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od niezapłaconych w terminie opłat. Żądanie to znajduje uzasadnienie w treści przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Dalsze odsetki ustawowe zostały zasądzone od dnia wytoczenia powództwa, to jest od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty, stosownie do treści przepisu art. 482 § 1 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Strona powodowa wygrała proces w całości, a zatem należy się jej od pozwanego zwrot kosztów procesu w łącznej wysokości 107 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu – 30 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł. oraz koszty zastępstwa radcy prawnego w kwocie 60 zł – § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 490 j.t.).

Natomiast Sąd nie znalazł podstaw do odstępstwa od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu, poprzez zastosowanie art. 102 k.p.c., Zgodnie z treścią przepisu art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególny wypadek nie zachodzi w stosunku do pozwanego. Wskazany przepis pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są między innymi sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony. Wskazać przy tym należy, że całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być oceniony z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (por.

wyrok SA w Łodzi z dnia 2013-11-27, sygn. akt I ACa 725/13; postanowienie SN z dnia 2013-10-24, sygn. akt IV CZ 61/13).

W ocenie Sądu brak jest podstaw do zastosowania dobrodziejstwa przepisu art. 102 kpc wobec W. O.. Pozwany niewątpliwie dał powód do wytoczenia przeciwko niemu powództwa. Poza tym W. O. nie udowodnił w żaden sposób, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, a z oświadczenia o stanie rodzinnym... wynika, że pozwany prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z żoną, z którą wychowuje dwoje dzieci. Zarówno pozwany, jak i jego żona osiągają stałe miesięczne wynagrodzenie, a zasądzone koszty procesu nie są w dużej wysokości.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.